

Aç kalırsam, bir gün bana kimse program yazdırmazsa, hani olur da, yeryüzü artık bilgisayardan vazgeçerse...

Bildiğimin yarısıyla *şeyh*, diğer yarısıyla *bilim adamı* olmak istiyorum.

Çok alçakgönüllüsün, dedi, oradan, hadi, dedim, oradan, ne gönlü, ne alçağı, hayat senin gibi müptezellere *gözel*.

Kişinin bildiğinden şaşması doğru değil, insanlar soruyor, *ma nef'al bi kitabek, ya hazreti şah?*

Küçük küçük doğrayıp, sirkeye bandırıp yiyin, öyle daha *faideli* oluyor diyorlar, bazı zaman, işte böyle gıdıklayan cinsten *meşaj* duyguları geliyor, yazmak ve dahi uyumanın bir numaralı anahtarı olan yazmak.

Zemin, oynak, gök yuvarlak, bilseydim gelmezdim dünyaya, bunu bugünlerde çok sık tekrar ediyorum, oğlana da diyeceğim, *seni diyet bırakıyorum dünyaya, işte ben gideceğim*.

ma'a refik'il-a'la demiş son sözünde.

Diyorlar ki, peygamber ölmedi, *ölüm ona ölümsüzlükten daha çok yakışıyor*, diye cevap veriyor şeyh.

Diyorlar ki, peygamber öldü, topuklarımız eskidi dönmekten, bir daha dönelim bari.

Elimiz boş, gönlümüz sarhoş, gökyüzünü seyreden avanaklar misali, dön, huşu içre, bir ineğin yalağını aşk kadehiymişçesine, işle.

Ki sen de belki ölümlülerden olasın.